

## سوارەى ئىلخانىزادە و چاپى بەرھەمەکانى

زەمزمەى زولال، خەمبەردىنە

سەرچاۋە : مالىپىرى روانە

برىا كاكەسورى

ئەو كاتانە دەيان جار ئەوم دى كە بەكى لە دۇستان و ناشقانى ئەدەبىيات، پەرى كەغەزى دەردىنا: " كورەكان ئەمە تازەترىن شىئەرىكى كاك سوارمىە دۆزراۋمەتەو. " من زۆر لاو و خاۋ بووم؛ ھەستەم بەو نەدەمكرد ئەو كارە چ مانايەكى ھەيە. كەچى بەداخەمە ئىستاش بەردەوام ئەمكارە لە چاپى بەرھەمەكانى ئەودا درىژەى ھەيە. چەندىك لەو پىش چاۋم كەوت بە كىتەپك بە ناۋى خەمبەردىنە؛ زۆر دلم خۆش بوو، لە ناكاو ھەستەم بە ئۆخزنىكى سەيركرد، چونكە ئەوئەى مامۇستەى قوتابخانە بى، دەبى بەردەوام لەو كىتەپە كەلك وەرگىرئ؛ بە تايبەت لە شىئەرى ھەلۆكەى. ئەگەرچى ئەو شىئەرە ماكەكەى ھى شاعىرى گەورەى روس "ئەلىكساندېر پووشكىن" لە بەلام رەنگە لە ناۋ ھەموو قەموقىلەبەكدا ئەو شاكارە ھەر جوان و درەوشاۋە بى و بە باشى ماناى جوان و ناخەزى ژيان بە مەركان بگەيەنى؛ رىگەى چاك و خراپى ئەم ژىنە كورته، بە تايبەت بە ئەوئەى تازە كە زۆر ساف و ساۋىلكەن و ھىشتا نازان ئەو جىاۋازىيە چەندە زۆر و بەرلاۋە. بە تايبەت بۆ بەرەى نوپى كورد كە ئەم مەسەلەى قەل و ھەلۆيەى لە مەلاى خەتەى بەملاۋە لەگەلە و بەردەوام دەبى لەو جىاۋازى قەل و ھەلۆيە ئاگادار بىرئەنەو. واديارە ئەم شىئەرە كاتى كە لە لاين پەروىزى ناتلى خانلەرىيەو كراۋە بە فارسى، كاك سەلاح مۆھتەدىش پىنى خۆش بوو و كە ئەو و مەخت چوۋە بۆ ئەو دىو و لەگەل پىشمەرگەى ئەوكاتى ئەوئەى بوو، ئەم شىئەرى لار و لەوئەى بۆ مامۇستا ھەزار گىراۋمەتەو ئەو جىگايانەى وا لە بەرى بوو بە شىئەر و ئەوئەى لە بىرىشى نەبوو بە پەخشان بۆى نووسىو، ئەوئەى ناۋا كوردانئوۋىتەى. دوايەش كە كاك سەلاح گەراۋمەتەو، ئەو كوردىيەى مامۇستا ھەزارى بۆ كاك سوارە ھىناۋمەتەو، ئەوئەىش - بە قسەى كاك سەلاح- لە سەر كوردىيەكەى مامۇستا، دىسان كوردوۋىتەىيەو بە كوردى. ئەم دوو وەرگىرانە ھەردووكيان كەلەكاران و يەك لە يەك جوانترن، ئەو جوانيەش لەگەل ئەوئەى ھەست و سۆزى شاعىرانەى ھەردو ئەو پىاۋمگەورانەى تىكلاۋە، ئەو وەرگىرانە زىاتر دەردىكى

گمورهی نیشتمان پەروەرانه بووه و ئەو هاوار و داخ و دێقەمی خۆیان تێکەڵ بەو شێعرە کردوو. هەر ئەوشە دەلێی هەر لە تەرکەندە کوردی بووه و بۆنی وەرگیران بە هیچ جێگایەکی یەوە دیار نییە. لە وەرگیرانی کاک سوارەش دا ئەو بەیتەمی ئاخری هیچ ناهێڵیتەوه و بەتەواوی ئەو فەلسەفەمی ژیاوە پێشە قەل و ئێنەیه و ئەو ژیاوە پەر لە سەر بەرزی و هەمیشەیی یەمی بە باشی نەخشاندوو. ئەو شێعرە بە دووی مامۆستا هەژار و سوارەدا چەند جاری دیکەش کراوه بە کوردی، کە یەکیان لە لایەن کاک رحمان قازی یەوە بووه و ئەوی دیش لە لایەن موسا گەرمیانی یەوە. پێویستە ئەمە لەبارەمی وەرگیرانە فارسی یەکەمی و مێر خەمەوه، کاتی خانلەری ئەو شێعرە دەکاتە فارسی یەکەم کەس بۆ سادق هێدایەتی دەخوینیتەوه، ئەویش هەر زۆری پێخۆش دەبێ. هەر بۆیە خانلەریش وەک شانازی یەکی گمورهی بە نەسیب بووبی لەرێو پێشکەشی ئەوی دەکات و هەردووکیان بە هەلاتن خۆ دەگەینە گۆقاری "سوخەن" کە خەریکە بچیتە ژێر چاپ. لە بەر ئەمانە ئەم کتێبە بۆ قوتابخانە و مامۆستایان زۆر لازمە و لە شتە پێویستەکانە. ئەو یە مینیش مەجبور بووم ئەو کتێبەم بە دەستەوه بێ و بەردەوام کەلکی لی وەرگرم. بە مەواوی چەندەها سأل خەم بەر دینەکەمی سرۆم پێبوو؛ کە دوا یە باسی دەکەم هەتا بزانی خۆیندەوهی ئەو چاپە هەمیشە دەردوژانی خۆی هەمیە و دل هیچ کات پێی رانایە.

کاک سوارە لەو شاعیرانە بووه بە هۆی ئەوهی لە سەردەمیکی تایبەتی، زەمانی شادا ژیاوه و کاری کردوو، ئەو سەردەمەش دەرزی ناژنی ترس و خۆف و خەتەر بووه؛ بە تایبەت بۆ زمان و شێعری کوردی، لەبەر ئەو یە کارەکانی بەملا و لادا بلا بوونەتەوه و هەریەکەمی لای کەسێک و شوینیک بووه. هەر ئەوش وای کردوو بەر هەمەکانی زۆر نەحەساوه بن و رەنگە رۆحی خۆشی. ئەم نامۆ بوونە هەر بەر هەمەکانی ناگرتەوه بەلکۆو ژیاوی خۆشی بۆ دەیان سأل وەک ئەفسانە، وەک شاعیرێکی چەند سەدە لەوه پێش باسی لی کراوه و یەک نووسیویەتی لە سالی فلان لە دایک بووه و ئەوی دیکە کوتوویە خەلکی سەقزە و... و ئێنەمی کاک سوارە لە شێعری فارسی دا "هوشنەگ ئیرانی" یە کە هەلبەت ئەو بە هۆی ئەوهی ژیاونیکێ عارف پێشەمی هەبووه، دووش بە هۆی ئەوهی شێعرە بەناوبانگەکەمی "قیرەمی بەنەوش" کەوتۆتە بەر شالۆمی هێرشێ شاعیرانی تر و هیندەیان بە دەنووک لە سەری داوه هەتا تەریک کەوتۆتەوه

و گوشه‌نشینی و گوشه‌گیری هملیزاردوه؛ کس نازانی چەند بەرهمی نووسیوو و ئیستا لە باسی ژیان و بەرهمەکانی ئه‌ویشدا بڕیک ئەم کیشەیه هەیه. بەلام باسەکی سواره زۆر جیاوازه، ئەو لە بنه‌ماله‌یه‌کی خوێندەوار لە دایک بووه که مه‌سه‌له‌ی شێعر، شۆرش، کوردایه‌تی و فەرهنگ له‌ویدا نامۆ نه‌بووه. ئەم کەوایه ئەم ئالۆزی‌یه‌چیه‌ له ژيانى و بەرهمەکانی ئەو کابرایه‌دا دروست بووه؟ ئەو وەک دیاره یه‌کەم جار که‌وتۆته بەر شالۆی بێ به‌زمی سروشت و ئەو نازاره گه‌ورانه‌ی تووش بووه که حاجی عومەری بڕای له پێشه‌کی خه‌مه‌ر دینه‌دا ده‌گێرێته‌وه. دیاره جارى دوايش زیندان و کیشه‌ی جۆراوجۆری له ژيانى‌دا بو پيش هاتوو، بەلام لام وای ئەو به هۆی زماوندیک که کردبیتی که‌وتبیتته بەر تانه و بێرحمى بنه‌ماله‌ش. کاک عومەری بڕای ئاماژەیه‌کی بچووک به‌وه ده‌کا، بەلام هه‌ست به‌وه ده‌کری که ئەو زماوندەى ئەو، به چەند هۆ کیشه‌ی تیدا بووه؛ یه‌کەم ئەوه‌ی که زماوندی له‌گه‌ڵ کچیکى نازەری کردوه و دوايش له چ بنه‌ماله‌یه‌ک کچی خواستوه، ئه‌ویش به قه‌ولى خویان بو کوره عه‌شیره‌تیک! ئەم بۆچوونه‌ی من به باشی له نووسراوه‌که‌ی کاک عومەردا رهنگی داوته‌وه؛ ئەگەر سه‌رنج بده‌ی، ئەو ئەسلەن له ناره‌وه باسی سواره بو ئیمه ناکات. ئەم به ته‌واوی له دهرمه و مه‌کوو لیکۆله‌ریک باسی ژیان و رووداوه‌کانی بنه‌ماله‌ی ئەو ده‌کا؛ یانی نامۆ، دوورپه‌ریز، تا راده‌یه‌کیش –هه‌رچەند به گریانی چاوه‌وه دەس پێ‌ده‌کا. بێرحم. ئەو نالێ دایکمان مرد، ئەو نالێ باوکم تورجانی دا به قه‌رگه‌ویز، ئەو نالێ مالم‌ان له دیوه هات بو شار و له جیگایه‌ک باسی ئەو بڕایه‌تی و نزیکى و بیره‌وه‌ریانه نایه‌ته گوێ. له جیگایه‌ک باسی دانیشنتیک، سه‌فه‌ریک، را و ته‌گبیریک، شه‌ر و شۆریک ناکری. که‌وابوو بۆی هه‌یه ئەم ئالۆزی‌یه‌ له دنیا و بەرهمەکانی ئەو پیاوه‌دا هه‌رئاوا بێ که کاک عومەر نووسیویه‌تی ده‌لێ دایکی مرد، یان له باره‌ی کاریگه‌ری ئەو نه‌خۆشینه‌چه‌توونه‌ی ئەو له سه‌ر خۆی وه‌ک بڕایه‌ک هه‌یچ باسێک ناکات و زۆرشتی‌تر.

ئێستا با بێینه سه‌ر باسی چاپی بەرهمەکانی: له زمانى فارسى‌دا ساغ‌کردنه‌وه‌ی کتیبیکى وه‌ک دیوانى "حافظ" یه‌گجار زۆر کراوه و رهنگه‌ گه‌یشتی به‌ بیستیش. ئەمه‌ بو زۆربه‌ی بەرهمه‌ کلاسیکه‌کانى ئەم زمانه، وه‌ک سه‌عدى، تاریخی به‌یه‌قه‌ی، دیوانى شه‌مس، شانامه و ته‌زکه‌ره‌تول‌ئه‌ولیا و... هه‌بووه. سه‌رمکى‌ترین هۆی ئەم کارم‌ش ئەوه‌یه که

هه‌موو ئهم نووسەر و شاعیرانه هه‌سهد هه‌شسه‌د ساڵ هه‌تا نو‌سه‌د ساڵ له‌مه‌وبەر ژیاون و به‌ هۆی نه‌بوونی چاپیش له‌و کاته‌دا، به‌ شیوه‌ی جیاواز نووسراونه‌توه و دوایه‌ له‌ راست کردنه‌وه و ساغ‌کردنه‌ودا نا‌کوکی و جیاوازی سه‌لیقه‌ی پیش‌هێناوه. ئیستا هاتوون له‌ کوردیش‌دا تا راده‌یه‌ک ئهو کارمیان له‌گه‌ڵ سواره و به‌ر هه‌مه‌کانی کردوه.

لێره‌دا ده‌مه‌وئ ئاماژه‌ به‌ چه‌ند چاپی به‌ر هه‌مه‌کانی بکه‌م که سه‌ره‌کی‌ترینی ئه‌وانه "زهمزه‌مه‌ی زولال" چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی چاپه‌مه‌نی ئاراس و کو‌کردنه‌وه‌ و ریک‌خستنی عه‌بدولخالق یه‌عقوبی‌یه. ئه‌مه‌ش بۆ ئیم که‌سه‌ی من ته‌نیا باسی شیوه‌ و بیچم و فۆرمی چاپ و که‌مو‌کووری‌یه‌کانی ئهو چاپانه‌یه. به‌لام هه‌ر که‌سه‌یش ده‌یه‌وئ وه‌دووی ره‌خنه‌ له‌ سه‌ر شیعره‌کانی ئهو بکه‌وئ ده‌توانی بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ سه‌روه‌کانی ژماره‌ 55 به‌م لاره‌؛ که‌ ئهو کات باوکی تارا (کاک جه‌لیل ئازادی‌خا) ره‌خنه‌یه‌کی له‌ سه‌ر "شار"ی کاک سواره‌ نووسی و کێشه‌یه‌کی باشی نایه‌وه‌ که‌ هه‌تا ئهو ومخت ئهم جو‌ره‌ کێشه‌ ره‌خنه‌یه‌ییانه‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردستانی رۆژه‌ه‌لات‌دا ئه‌سه‌لن شوین پنی نه‌بوو. ئهو هه‌ر له‌و سه‌رویه‌نده‌دا ره‌خنه‌یه‌کی دیشی له‌ سه‌ر "لاده‌ لاده‌ له‌چه‌که‌ ته‌سه‌که‌ که‌سه‌که‌ت"ی قاسم موئه‌بیزاده‌ش نووسی هه‌ر جیگای خۆی و کارێکی میژوویی بوو. به‌لام ره‌خنه‌که‌ی وا له‌ سه‌ر سواره‌ی نووسی شتی خۆشی لێ نه‌که‌وتوه‌؛ جه‌ماعت به‌راستی وه‌ک شتیکی پیروژ ته‌ماشای ئه‌میان ده‌کرد و له‌و لاشه‌وه‌ سه‌روه‌ زۆر لایه‌نگری ئه‌وانه‌ بوو وا ته‌ناهت برێکیش نا‌زۆریش به‌ سارد و سووکی جوابی باوکی تارا‌پان ده‌داوه.

یه‌که‌م چاپی خه‌مه‌به‌ر دینه‌ (سه‌رجه‌می شیعره‌کانی سواره ئیلخانی‌زاده‌) ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ساڵی 1372 له‌ بلا‌وکراوه‌کانی ناوه‌ندی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی فه‌ره‌هنگ و ئه‌ده‌بی کوردی سه‌لاح‌دین ئه‌بیوبی. که‌ به‌ هیمنه‌ی کاک ئه‌حمه‌د قازی و کاک مارف ئاغایی‌یه‌وه‌ له‌ چاپ دراوه. چاپی ئهم کتێبه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌له‌کارێکی گه‌وره‌ بوو بۆ سواره‌ و بۆ چاره‌روانانی تامه‌زۆ و ئاشقانی ئه‌ده‌بی کوردی؛ که‌ ئه‌وه‌ نابێ به‌ چاوی ئه‌ورۆیا‌نه‌ و به‌ سووکی ته‌ماشای بکه‌ین. به‌لام که‌مو‌کووری ئهو چاپه‌ زۆره‌ و یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ قه‌واره‌که‌ی نادیار و سه‌مه‌ریه‌، یانی نه‌ قه‌واره‌ رو‌قه‌یه‌ نه‌ وه‌زیری؛ به‌ل‌کوو له‌و به‌ینه‌دا ماوه‌توه‌ و که‌س نا‌زانی چی‌یه. دوایه‌ش هه‌ر له‌ لاپه‌ره‌ی ناسنامه‌دا، ساڵی چاپ 1371 به‌ پینووس کردوویانه‌ته‌ 1372.

دواپهش له جوړی فونټ و قهلمه دا هیچ جوان کاری یهک نه کراوه. له یهک جینگاش سهر نووس و ژیر نووسی لاپهړ مکان له بهر چاو نه گیراوه. له یهک لاپهړ مش دا سپی خوینی و دهسپیکي شتیر مکان له بهر چاو نه گیراوه. حموت یان بزوینه کان به دمس داندراون و لهو پهری بی سملیقیمی دابه. سهر دیری شتیر مکان به ختی دمس یان قهلم قامیش نووسراون که دهلی هی دورانی سوالته و لهو کابرایه خست خوش تر هر له دنیا دا نه بووه چ بگا به کوردهواری! خال بهندی و نوخته دانان دهلی زور کم باوی هه بووه. به گشتی نم چاپه له نیستادا، خویندنه مکه می مایه می عزابی روجه و هر که سیش جاریک سهر سهری پنی دا بروانی خیرا تی دهگا کم و کووریه کانی له حساب نایه.

دووه هم کتیبی کاک سوارش تاپو و بوومه لیل بوو که نمیش له لایه ن دوستانی نه ده بی کوردی و سواره و به هیمه تی کاک سه لاه عهرمی و کاک عومهری نیلخانی و چند که سی تر له چاپه مهنی پانیزه وه بلاو کراوه. دهر و ژووری نهو کتیبه زور کم هله بوو، ته نیا عمینیک که هه می بوو نهوه بوو که نزیک به سی لاپهړه می سپی تیدا بوو. نمیش ده گهراوه بوو سهر بیت چنه که می، که نهو کاره لای نیمه غهیری بیت چنی زیاتر هیچ نه اندازه و جوان کاری و سهر و خواری یهک له بهر چاو ناگرن. یانی به دلنیا می یهوه یهک دانه بیت چنیش نی یه که هونه ریک له کاره که می دا به دی بکریت و جیاوازی له گه ل نهوانه می هاوتای خوی هه بی.

سی همه جاریش سهر جه می بهر هه مکه کانی سواره له لایه ن دهزگای ناراسه وه بلاو بوته وه. دیاره کاری دهزگای ناراس هه تا نیستا له کوردی دا بی وینیه، نم کاره می بوو سوارش کراوه له سهر کاره که می ناراس قسه و رمخنه یهک نی یه؛ یان زور که مه. به لام کیشه می سهر که می له سهر کاری کاک خالق یه عقوبی یه که دهمه می بزانه کاری نهو لهو کتیبه دا چ بووه وا ناوی خوی له سهر نهو بهر هه مه داوه؟ دیاره سهر جه می کاره که پیروزه و به لام واش نه بی بی رمخنه بی.

له چنده ها سال لهوه پینشوه به هو می هوگه لیکي ناشکرا و نا ناشکرا هیندی له کهسانی نه دیو وک کاک بارام ومله دیگی وکاک خالق و رنگه چنده ها که سی تریش له دیو دهستان ناواله و پیوه ندیان هه بووه که یه کن لهو جینگایانه پیوه ندی کاخالق له گه ل بنکه می ناراس بووه.

خوانه خواسته مهنزوروم له سهر پهيوهندی نی په و نهوه شتیکی شهخسی په بهلام کتیبی سمرجهم کارمکانی سواره ی نیلخانی زاده، کوکر د نهوه و ریک خستنی عبدالخالق په عقووبی بو نیمه جینگای باسه له ساغکردنهوهی همرکاریکدا نهریت وایه لیکولنهوهه پېشهکی پهک دهنوسنی و شیوهی کاری خوی به خوینسر رادهگهیننی. باسی همموو شهو و شهونخوونی و نهوین و ماندوو بوونهکانی خوی لهگهل نهو کاره دهکا. لهوئدا لهگهل نهوهی باسی همموو کارمکانی پیش خوی لهو بارهوه دهکا، کهموکووری پهکانی ئهوانیش باس دهکا و دیته سهر فهرق وجباوازی نهمکاره تازهیه لهگهل نهوانه ی پېشوو. دوايه خوینسر تی دهگا که نهم بهرهمه تازهیه چ کهمیکي لی زیادکراوه و کام زیادیشی لی کهم کراوتمهوه. نهم شتانه همموو بایهخ و ئیعتیار ددها به کارهکه و فهرقی کاری تهواو و ناتهواو نیشان ددها، و مک نهوهی سه لاج عهرهبی بو تاپو و بوومهلئیل و مارف ناغایی بو خهوهبردینه نووسبوینه.

له چاپی تازهی نهو کتیبهشدا ههله ی نازانستی و نانهورویی کهم نی په که کاخالق دهبوو تهکلیفی خوی لهگهل نهوانه روون کردایهتهوه و جباوازی خوی له کاری لیکولنهوهدا ودهر خستایه. بو وینه چاپی پېشووی خهوهبردینه شیعری کورپه ی لئو به باری تیدایه که گوايه دؤستیکی کاک نهحمهد شهریفی به گالته نووسبوینتی و پنی داوه، نهویش بلاوی کردوتهوه؛ که ههرنهمی ساغکهروه دهبوو زورشتی ئاوا به خوینسر رابگهیننی. یان وتاره بههیزهکهی کاک رههبر دهبوو بحریته پاشکوی کتیبهکه، چونکه دهبینی خوینسر له نیومراستی سمرجهم بهرهمهکانی کاک سوارهدا، دهگا به فهرهنگوکی وتاری کاک رههبر! که نهه له باری زانستی و کاری لیکولنهوهی مؤدیرندا هو ی کهم هیزی کاره نهک بههیزبوون. من دلنیام که کاخالق ناوی خوی له سهر ناوچاوانی نهو کتیبه داوه، تمنانمت پهک جاری پېدا نهچوتهوه که من بروا بهوه بکه که نهو له پهيوهنديک زیاتر نهبووه بو چاپی نهو سمرجهمه. بو وینه بچنه لاپره ی 513 ، لهوئدا له روونکردنهوهی ژماره 18 دا هاتوه "کاک قازی نهحمهد دهیگوت: من نهو شیعهرم له کاک سواره بیستوهه و باش له بیرمه که بهشی پهکه م تا دهگاته: "بمردایه". (لاپره ی 39)... ئیستا نهم لاپره ی - 39- په، له کوئدایه، نازانم! تو له پر سهرت سووردهمیننی که خودایه لاپره ی 39چی په؟ دهگه رنیهوه بو لاپره ی 39ی نهم کتیبه و بهلام هیهات! نهه دهگه رنیهوه بو چاپی ههولمی سروه؛ کوکرهوه و

ریکخەری بەریز تەنیا جارێکیش ئەم کتێبەیی نەخویندۆتەوه هەتا بزانی ئەم هەلانه هۆی نووقستانی یەکی گەورەیه بۆ ساغکردنەوهی کارێکی مۆدێرن و جیاواز. ئەو لەم کاره تازمێدا که ناویکی تازە ی بە سەر وەیه، دەبوو بلیمەتی خۆی بنوینێ؛ یان هەر نەبێ وەک لێکۆلەر مەکانی بەرە ی نوێ، که لە کوردستانی رۆژ هەلاتیشەوه، بە سەر ئەو کتێبخانە گەورەیهی فارسدا کاربکە، دەبوو ئەم ئیددعا یە بۆ خوینەر مەکی بختایەتە روو؛ دەبوو کاخالق سەرانسەری ژێرنوس و سەرنوسی پێشوی تێک دایە و هەموو ئەوانە ی تازە کردایەتەوه؛ بەلام مە هیچ هەست بە جیگا پەنجە ی ئەو ناکەم! تێبینی هەموو هەر ئەوانەن وا لە چاپی پێشودا هەن و هەروا لەو پەری بێ سەلیقە یی و ناخەزی دا یەک لە ژێر و یەک لە سەر مە نووسا رۆن. لە لاپەرە ی 531 دا، تێبینی یەکی تازە هاتوووە ئەویش لە ژێر مە نووسا رۆ (دەزگای ئاراس) نەک ساغ کەر مەوه.

هەموو ئەم قسانە دەکرێ وەک شتێکی زەوقی و سەلیقە یی ناو دێر بکرێن و جوابیان بەریتەوه بەلام خۆزگە هەم کاخالق و هەمیش لە کوردستانی ئازاد و بە تاییەت دەزگای ئاراس دەیان زانی لە ئێران چۆن کتێب چاپ دەکەن! هیچ لە روالەتدا بە جوانترین و دلرفینترین شیوه دەپرازی نەوه، لە نیو کتێبێکی دەهەزار و بیست هەزار لاپەرە ییش دا یەک دانە هەلە ی گەورە و بچوو ک نابینی! بەلام خۆ دەزگای ئاراسیش نازانی که چاپ و زەحمەتی دەیان کتێبی وەک دیوانی هەژار، شیخ رەزا، بەر هەمەکانی مامۆستا هێمەن، شیرزاد حەسەن، عەتا نەهایی و چەندین شتی تریان بەراستی نووقستان و ناتەواون، رەنگە ئەوان بەوه زۆر دلپان خۆش بێ که کاری ئاوا گەورە گەورە دەکەن و هەرگیز بیر لەوه نەکەن مە که کاری گەورە لە قەوارە دا نیە و ئەوانە هەموو کەم کووریان هەیه. یان بەختیار عەلی دەیان کتێبی چاپ کردوو بەلام یەکیان نیە بلێی ئۆخە ی! ئەمە باسیکی دوورە و زیاتر دەگەریتەوه سەر بناخە ی فکری و فەر هەنگی کۆمەلگایەک لە بەر یۆ مەردنی ئەو شیو مکارە ی وا دەیکات؛ که لێرە دا باسی چاپی کتێبە.

دوایی شتێک که بەراستی پڕ بەدل پیم ناخۆشە و خۆزگە دەخوام که وانەبایە ناوی ئەو کتێبە یی! جارێ هەم تاپۆ و بۆم لێل و هەمیش خەم بەر دینە هیچ دوو هێما و نیشانەن بۆ کاک سوارە، بەلکوو هەردووکیان بۆ ناوی کتێب و بەر هەمێکی ئەدەبی هەتا بلێی جوانن و پیرن

له راز و رمز بو کتیبخانه‌ی کوردی؛ ئیدی نازانم کئی له پهری بهراستی بئسه‌لیقه‌یی‌دا و نواندنی ههستیکه ته‌واو دیکتاتورانه به سه‌ر ئه‌و کتیبه‌وه، ناوی ئه‌و کارانه‌ی سوارمیان گۆریوه و ئه‌و ناوه ساننیمانتال و سه‌یرمیان له‌و کتیبه‌ ناوه و به‌رهمه‌کانی سوارمیان له‌و رمز و هه‌یما گه‌وران‌ه‌ی خۆی دوور خست‌وته‌وه؛ که بهراستی لای من کاره‌ساتیکه ناخۆشه‌ دهره‌حق به‌و پیاوه!!

ئاماژه‌یه‌ک به‌ دوایین خه‌وه‌به‌ردینه‌ش به‌کهم و کۆتایی به‌م قسانه‌ بینم. دوایین چاپی ئه‌و کتیبه‌ له‌ لایهن کاک "ئه‌فشین به‌هاری‌زه‌ر" هومه‌ی و ته‌هان‌ه‌ت پێشکه‌شی کردوه به‌ باوکی. به‌لام من نازانم ئه‌م پیاوه‌ چه‌ کاریکه له‌گه‌ل ئه‌و شیعرا‌نه‌ی خه‌وه‌به‌ردینه‌ کردوه که ناوا پیاوه‌تیشی به‌ سه‌روه‌ کردوه و پێشکه‌ش به‌ باوکی‌شی کردوه؟! ئه‌م پیاوه‌ هه‌تا دل‌ بیه‌خواری بانگه‌شه و ئیدد‌عای کۆکردنه‌وه، لیک‌دان‌ه‌وه، شو‌رۆقه‌کردنی ئاسه‌وارگه‌لی ئه‌ده‌بی بو‌ خۆی کردوه. -هه‌لبه‌ته‌ زۆر شاروه‌ و نادیار- ئه‌و پێی وایه ئه‌گه‌ر کریان‌ی - خۆنه‌رانی- (دژله‌وه‌ر!) و (وه‌سواسه‌وه!) له‌ (سه‌وته‌ی!) لیکۆلینه‌وه‌کانی یه‌کی وه‌ک ئه‌و سه‌ودا به‌کمن و قه‌ره‌پوولی بدهن دهبه‌تته‌ هۆی ناسنامه‌ی ره‌سه‌نایه‌تیمان و ئه‌مه‌ش وه‌ک دیتران (بینه‌!) ریزی گه‌لانی خاوه‌ن ناسنامه‌ی ئه‌م جیهانه‌. (ئه‌م قسانه‌ هه‌نده به‌ مانا قوولن که من بۆم ناچێته‌وه سه‌ریه‌ک و نازانم کوێ به‌ سه‌ر کوێ وه‌یه‌نی!)

ئه‌و چه‌واره‌بندی بو‌ گه‌یشتن به‌م جیگایه‌ داناه‌وه که دووه‌میان شاره‌زا بوون به‌ سه‌ر زانستی لیکۆلینه‌وه‌ و شو‌رۆقه‌کردن‌دایه‌؛ یانی ئه‌و ئه‌م کاره‌ ده‌زانئێ و ئه‌م خه‌وه‌به‌ردینه‌یه‌ش نمونه‌که‌یه‌تی! ئه‌و زۆر به‌ توندی ره‌خنه‌ له‌ کاری چاپ‌کراوی نیوسه‌ده له‌وه‌په‌ش ده‌گه‌رئ و ده‌لئێ: بروام پێ‌به‌کمن ئه‌توانم بیژم بڕیکیان مان‌دوویه‌تی نه‌یێ چی‌تریان بو‌ نه‌ماوته‌وه‌، بگه‌ره له‌و باب‌ه‌ته‌شه‌وه ئالۆزییان دروست کردوه که لێره‌دا (جێ) باس‌نیه‌. له‌ درێژه‌ی نووسراوه‌که‌ی‌دا ده‌لئێ بو‌ نمونه‌: نوسخه‌ پێشوه‌ چاپ‌کراوه‌که‌ی خه‌وه‌به‌ردینه‌. هه‌رچه‌ند بو‌ خۆم مه‌منوونی زه‌حمه‌تی ئه‌و برادهرانه‌م (ئه‌و برادهرانه‌!) و له‌ دووره‌وه سلاوبیان لێ‌ده‌کهم، به‌لام له‌ کارمه‌کان‌دا ئالۆزی وا به‌رچه‌وه‌ ده‌کوه‌ی که به‌ هیچ‌ جو‌ریک پاسا ناکرنی و له‌ بازنه‌ی زانست و (ئه‌ده‌ب) به‌دهره‌. (یانی به‌و کارمیان بئه‌ده‌به‌ییشان کردوه!) بو‌ وینه‌: شیعی "بو‌ که‌ه کورده‌ی" هه‌ی سواره‌ نیه‌یه‌؛ هه‌رچه‌من که کاک ماریش بو‌چوونی وایه که شاید شیعی سواره‌ نه‌یێ (تازه کاک ماریش ئاماژه‌ی



پئ کردووه ئەگەر نەیکردایە چ دەبوو؟) بەلام دۆستان بە ناوی سوارمەو  
هیناویانە و کردوویانەتە دوو بەشەو و لە ئاکامدا بەشی دووهمیان لە  
ئەوئەو هیناوە و بەشی هەولیان خستۆتە ئاخر! ئیمە وەک ئەمانەتیک ئەم  
شێعرەمان هیناوە بەلام را و بۆچوونی جیاوازی خۆشمان لە سەر  
نووسێوە؛ جا با بزانی کامە بۆچوون فارس گوتەنی: "مقبول طبع مردم  
صاحب نظر شود." (لە پەراویزی ئەم شێعرە کە لە ئاخرمەو هاتوو بە  
تێروتەسەلی باسم لە سەر کردووه.) (- کە ئەو باسە کاک ئەفشین هیندە  
تێروتەسەلە شتی کە لە مایە کارمکانی ئاغای زەرپنکوبدا!-)

ئەو بەریزە وەک کئی مەمنوونی (ئەو بۆرە پیاوانیە) وا ئەو  
خەمبەردینەیان چاپ کردووه و لە دووریشەو سلاویان لێ دەکا؟!!

خولاسە شتە کە ئەمە کەرە ئەو هی خوشەویستیکی ئاشقی  
ئەدەبیات و ئاشق و هاوڕێی کاک سوارە بووه، بە ناوی (ئاغای مەم).  
دیارە هەتا دەفتەر مەکی لێ وەرگرتوو (ئاغای مەم) دوايش بۆتە برادر و  
کەس نازانی ئەو ئاغای مەمە کئی. بەگشتی ئەو کارم هێچی تازە تیدا  
نییە غەیری دووی رێبەندان کە لە چاپی سرودا بە هۆی ئاشکراوە  
چاپ نەبووه و چەند دیریش سوورەقەلا. بەلام دەبوو ئەو کاک ئەفشینە  
هەرنەبێ بۆ ئەمەگ ناسی و ریزلێگرتن لەو ئاغای مەمە، ناوی ئەو  
چاپە بنایە (نوسخە مەم). بەلام ئەو دەرنگ هاتوو و دەیهوئ زوو  
بگاتی و ناوی خوشی کوتاوه بە ناوچاوانی ئەو کتیبەدا و وەک مولکی  
خوشی بێ، پیشکەشی کردووه بە باوکی وەک یەکەم مامۆستای ژیانی.  
بەلام خۆزگە باوکی دەیفەرموو کە برێک ئەمەگ ناس بە و هەر نەبێ لە  
دوودێردا ئاغای مەم بناسینە، هەتا خەلک بزانی لە ئەدەبیاتی کوردیدا چ  
ئاشقانێک هەن کە بە مەودای نزیک چل سأل دەفتەری شێعریک  
هەلێگرن! با ئاغای مەمیش بیزانیابە کە ئۆینداری و دلسۆزی ئەو بۆ  
ئەدەبیاتی نەتەو مەکی ئاخری رەنگی داوتەوه.

هیوادارم هەر کارێک کە دەکرێ حەتمین لەوەی پیش خۆی تەواتر و  
بێ هەلتر بێ، هەتا کتیبی کوردیش بە جوانی و بێ عیبی خۆیەو شانازی  
بکات. دوايش ئەم رەخنانەش هەرچەند هەمووی وانەبێ بەلام و شیارمان  
کاتەو کە هەر کارێک کە دەیکەین چاوی خەلک و داهاووی بە  
سەر مەویە و ئاگاداری باشترین شیوەی تەواکردنی ببین.